

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

EEN GEZELLIG AVONDJE THUIS

Een thriller in drie bedrijven

door

Gaston Gheuens

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2015
Nr.1136

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **EEN GEZELLIG AVONDJE THUIS** op te voeren moet de naam van auteur **GASTON GHEUENS** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1982 Toneelfonds J. Janssens/Gaston Gheuens

www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONEN :

LENA

BERT : haar echtgenoot

ANNIE : hun vriendin

De drie acteurs zijn om en rond de dertig jaar oud.

IECOR.

=====

Het toneel stelt de living voor in een modern appartement.

De muren mogen gewoon muisgrijs doek zijn met doorgangen in plaats van reële deuren:

achteraan cour: doorgang naar de hall, te bereiken via een praktikabel van enkele treden hoog;

vooraan cour: doorgang naar de keuken;

achteraan jardin: naar de slaapkamer;

vooraan jardin : naar Berts werkkamer;

De meubilering van het vertrek kan aan de smaak en de mogelijkheden van de regisseur overgelaten worden.

De hierna opgesomde rekvisieten zijn geen "must", behalve een paar als zodanig aangeduid: tegen de achterwand staat jardin een boekenkast van het pastoe-type. Er staan boeken in, postuurtjes, fonoplaten, een platendraaier en een radio. Kant cour (achteraan) hangt een nogal groot, modern schilderij in het vlak naar de hall toe.

Tegen de wand jardin staat een barmeubel. (noodzakelijk)

Tegen de wand cour staat een dressoir.

Vóór het barmeubel staat een rustieke (antieke?) ronde tafel met drie stoelen.

Vóór de dressoir staat een salonstel, bestaande uit/ een sofa, een salontafeltje en een krantenrekje.

Vooraan jardin, tussen barmeubel en uitgang naar Berts werkkamer staat een TV.toestel op een roltafeltje tegen de muur aangerold. Het hoeft niet tek kunnen spelen.

Bovenop het barmeubel MOET een telefoontoestel staan.

EERSTE BEDRIJF.

=====

Bij het opgaan van het doek is het toneel verlaten, maar Bert komt ogenblikkelijk op vanuit de keuken. Hij is in hemdsmouwen en is bezig een drinkglas droog te poetsen met een vaatdoek. Hij spreekt over de schouder heen.

Bert Neen, echt, liefje, ik hoop WERKELIJK dat er niets bekijkenswaardig op het programma staat...
(hij dwars/ het toneel naar het TV.toestel toe, waar bovenop een courant programmablade ligt)
Ik zou eens een avond écht gezellig onder ons beidjes thuis, op de sofa hier willen zitten...
(hij plaatst het gepoetste glas op het toestel, slaat de vaatdoek over zijn schouder, neemt het programmablade en bladert erin)
Eens een rustig avondje, zonder die onverdraagzame indringer erbij....

Lena (verschijnt vanuit de keuken; ze draagt kleurige huishoudhandschoenen, heeft een voorschootje voor en houdt een beschuimd vaatschrabbertje in de hand)
Dat meen je niet écht, hé!?

2.

- Bert (blijft in het programmablade bladeren)
jawel!...
Ik ben gewoon een beetje televisiemoe, denk ik...
- Lena Niet verwonderlijk met de programma's die ze geven.
- Bert Je zit er gewoon gewoontegetrouw naar te gapen omdat het beweegt...Als het afgelopen is, dan vraag je je af waar je naar gekeken hebt...(hij maakt een tonende geste met het programmablade) Vanavond is er weer niks bijzonders, hoor...Een paar ouwe lorren van filmen...Een stompzinnige kwis...
- Lena Wat zou je dan willen doen?
- Bert (kijkt haar ietwat ongelovig aan)
Gewoon wat ik zeg: wat babbelen...Een borreltje drinken, misschien?
- Lena (opgetogen)
Dat is geen slecht idee...
- Bert Misschien eens vroeg gaan slapen?
- Lena (argwanend)
Je wil toch niet tegen elf uur aan naar Duitsland beginnen kijken, zeker?
- Bert (klapt het blad dicht)
Ze geven nergens iets dat we nog niet gezien hebben, of dat interessant genoeg is...Sinds we twaalf zenders kunnen krijgen is het nog erger dan vroeger...
- Lena Kan moeilijk anders: ze laten alle programma's gewoon de kringloop maken, alle stations langs.
- Bert Ja, wat je vandaag mist, dat kan je volgende week in het Frans en volgende maand in het Duits zien... (hij werpt het blad op het toestel)
- Lena (als iemand die plots aan iets denkt)
Is het vanavond niet, dat ze in Duitsland die reportage over Egypte geven? "Reis langsheen de Nijl."
- Bert (pikt het blad weer open, opent het)
Dat heb ik toch niet gezien?
- Lena Want DAT zou ik wel willen zien, hoor... Daar droom ik al van, van toen ik voor het eerst op school van de farao's hoorde.
- Bert (kijkt het programma in)
Duitsland één niet...Twee, daar geven ze'n operette... En drie...Ja!...Op kwart over tien:"Viaje por el Nilo"
Een reisreportage van de Spaanse televisie...(hij kijkt op) Tot tien over elf...
- Lena Dan zou ik daar toch willen naar kijken...
- Bert (klapt het blad dicht, legt het weer ^{weer} pikt het glas op en trekt de vaatdoek van zijn schouder)
Goed...Dat doen we dan...Dan is de avond mooi om...
- Lena Daar zouden we toch eens moeten naartoe gaan, hé?
- Bert (poetst het glas weer)
Naar Egypte?

3.

Lena Dat is de meest fantastische reis die je kan maken, schijnt het.

Bert Dat kan ik best geloven, ja.

Lena Vijfduizend jaar geschiedenis!

Bert De laatste tweeduizend daarvan is er niet veel nieuws bijgekomen, hoor...

Lena Dat niet...Maar God, de drieduizend d  rvoor!...En alles staat en ligt er nog in zijn oorspronkelijke toestand, h  !?

Bert Omdat ze daar geen vochtigheid hebben, die alles stuk maakt. (hij kijkt eventjes bedrukt) Dan zullen we wel met Annie en Marcel moeten kappen, vrees ik...Wat de vakanties betreft...Zij zijn zeker geen liefhebbers van dode stenen... Zoals hij dat noemt...(hij loopt de keuken in)

Lena (draait zich met hem mee, blijft terplaatse)
Ja, ja, dat kan best...

Bert (verschijnt weer, zonder glas, zonder handdoek) Die barbaar van een Tarzan is alleen gefinteresseerd in turnen en zijn spierenbundels laten wobbelen voor de vrouwen...

Lena Kom, kom, ZOver gaat hij niet, h  ...Hij is WEL een turn-maniak, dat wel... Een sportman!

Bert Als zijn hersens maar niet moeten werken...

Lena (loopt naar keuken) Ik vind, h  ...(ze stopt, kijkt hem aan)
Ze zeggen wel "Napels zien en dan sterven"; ik vind dat je moet zeggen "Egypte zien, alvorens te sterven"(verdwijnt)

Bert Zou je't niet NOG interessanter vinden om er heen te gaan en dan nog een jaar of vijftig te blijven leven om naar de diapositieven te kijken, die je'r genomen hebt?

Lena (verschijnt weer, is de handschoenen aan het uittrekken)
Betekent dit, dat w  t zullen doen!?

Bert Als je bereid bent om in februari-maart op reis te gaan? Anders wordt het daar w  l te heet in dat zand...

Lena Geen enkel bezwaar, toch?

Bert Dan duurt het w  l meer dan een jaar eer we opnieuw kunnen gaan, daarna?

Lena Tenzij we besluiten om een tweede vakantie te nemen in september?...Desnoods MET Annie en Marcel, dan?

Bert (kijkt haar onderzoekend-bragend aan)
Meen je dat?

Lena (haalt de schouders op)
Waarom niet? Waarom zouden wij een dikke spaarpot bijeen zien te krijgen?

Bert (snuift nadrukkelijk, grinnikt)
Daar valt dan wel eens ernstig over na te denken, vind ik!?

Lena En of!...
(ze verdwijnt weer, de keuken in)

4.
 Bert (achter haar aan)
 Kan ik nog iets meedoen in de keuken?

Lena (verschijnt weer; steekt hem twee wijnglazen toe)
 Die glazen kan je wegzetten, ..

Bert (neemt de glazen aan)
 Niks anders?

Lena Het is allemaal gedaan.

Bert Trek in een drankje?...Een pousse-café? (met een grijsje) Zonder dat we koffie gedronken hebben... (wacht niet) Of heb je liever koffie, eerst, of thee?

Lena Neen, neen, NU nog niet...Straks misschien..(ze loopt de keuken in)

Bert Een borreltje dan?... (hij loopt tot bij de ingang van de keuken, blijft op het toneel) Voor de gezelligheid?

Lena (off) Goed, ja...

Bert Wat lust je? Cognacje?..Of Grand Marnier?

Lena (off) Grand Marnier.

Bert (draait zich om, loopt naar het barmeubel)
 Goed, één Grand Marnier voor mevrouw...Ikzelf neem cognac...Brand marnier is mij te zoeterig.
 (hij zet de wijnglazen in de kast, begint twee bolglazen te "prepareren" met de voormelde drankjes, spreekt ondertussen met stukken en brokken naar de keuken toe)
 We zullen vroeg of laat toch eens de knoop moeten doorhakken, denk je ook niet?

Lena (komt eventjes in de doorgang, ze droogt een kookpot met een doek)
 Op welk gebied?...Waar heb je 't over? (ze verdwijnt weer)

Bert (kijkt om)
 Wat Annie en Marcel betreft...
 Omtrent zonder hen op reis gaan...Ik vind dat ik NU al te oud begin te worden om als een exhibitionist te lopen rennen en draven en te staan turnen op een strand...
 (hij komt met de glazen naar het salontafeltje kant cour, zet ze daarop neer)
 Er zijn nu eenmaal dingen die je je op een zekere ouderdom niet meer veroorloven kan, zonder je hopeloos belachelijk te maken...

Lena (verschijnt vooraan cour, ze heeft het voorschootje niet meer om, draagt een paar borden in de handen)
 Wat sta je hier nu allemaal te vertellen?...Als ik in de keuken bezig ben, dan versta ik je niet, hoor, weet je dat nu nog niet? (ze loopt naar de dressoir, zet er de borden ergens onderaan in)

Bert Ooh, 't was maar een beetje luidop bij mezelf denken, wat ik deed...

Lena (loopt weer naar de keuken)
 DAT is een manifest teken van naderende ouderdom! (ze verdwijnt)

5.

- Bert (loopt achter haar aan, zoals daarnet, blijft op het toneel)
DAT is het juist, waar ik het over heb; over ouderdom...Ik vind het niet meer passen, dat ik op zo'n strand met Marcel blijf meesjouwen...
- Lena (verschijnt weer met een paar Inox-schalen in de handen; ze loopt langs hem heen)
Omdat je altijd het onderspit delft, als je een wedstrijdje doet?
- Bert Ik delf het onderspit altijd, omdat het mij geen zéer kan schelen, of ik win of niet...Dat is NOG een verschrikkelijke eigenschap, die hij heeft: hij MOET altijd winnen...
- Lena (zet de schalen in het dressoir, onderaan)
Op sportief vlak is hij heel goed.
- Bert Hij leeft voor niks anders...Hij is altijd aan het turnen, of met die gewichten bezig en zo.... Maar veel boeken heeft hij nog niet gelezen, denk ik...
- Lena Neen, dat zal wel niet...
- Bert Ik begin me op mijn werk een beetje te schamen, als ik altijd moet zeggen, dat wij maar naar Ricioni gaan... Op het strand liggen....
- Lena En uitstappen maken!
- Bert We hebben daar zo langzamerhand alles gezien... En ik geloof niet, dat je DAT kan vergelijken met Egypte...Denk je ook niet?
- Lena Natuurlijk niet!
(ze zet zich in een van de zeteltjes)
Heb je 'r écht geen bezwaar tegen, dat we daar naartoe zouden gaan?
- Bert Natuurlijk niet!...Ik vind ook, dat we wat aan onze kulturele ontwikkeling moeten doen....Ik had er OOK al aan gedacht eens van decor te veranderen...
- Lena" Op DAT punt zal Egypte wel het neusje van de zalm zijn, niet?
- Bert Ongeveer vijfde!
- Lena Toen ze hier mekaar de kop nog insloegen met een knots, toen bouwden ze ginder al hun meesterwerken, die NU nog onevenaarbaar zijn...
- Bert Tot in de middeleeuwen konden onze fameuze ridders van de kruistochten en zo, die konden meestal niet lezen of schrijven....
- Lena Als we hen ^{maandag} ~~maandag~~ avond zien, dan zullen we er eens over spreken...
- Bert (verwonderd)
Wie?
- Lena Annie en Marcell!...We kunnen toch niet zomaar ineens meedelen, dat we voortaan op eigen vleugels zoeken te vliegen!?

6.
 Bert (eerder smalend)
 Je denkt toch niet dat hij zal willen meegaan?

Lena
 Waarschijnlijk niet, maar als vrienden moeten we ze wél de kans geven...

Bert
 Hoe stel je 't je eigenlijk voor? (als ze ietwat niet-begrijpend kijkt) Ik bedoel: de reis? Met een groep_x toch, zeker?

Lena
 Natuurlijk...Met de V.T.B. of zo...(ze knikt naar de glazen op tafel) Welk van de twee is de Grand Marhier?

Bert
 (wijst een van de glazen)
 Dat...
 Ik denk dat de V.T.B. nog een van de betere organisaties is, niet?

Lena
 Volgens Test-Aankoop toch... En dan krijg je'n reis-leider mee..Die kan je zo'n beetje als een knecht gekruiken...Ik b-edeel: als er wrijvingen zijn, links of rechts...Die mannen kennen meestal het klappen van de zweep...

Bert
 (heft zijn glas op)
 Dan zullen we al maar eens drinken, hé...Op Egypte!

Lena
 (pikt haar glas op)
 Ik ben maar van één ding bang...(ze talmt)

Bert
 (verwonderd)
 Toch ineens niet van het vliegen?...Dat is amper vier uur ver, hoor...

Lena
 (breed grijnzend)
 Neen, neen...Dat we na Egypte niets nog écht de moeite waard zullen vinden...

Vóór Bert kan antwoorden horen we bellen aan de deurbel (we bevinden ons in een flat met parlefoon, welteverstaan!)

Lena
 (kijkt verwonderd op)
 Verwacht jij iemand, vanavond? (wacht niet, observeert hem eerder achterdochtig) Is het misschien DAAROM, dat je ineens niet naar de televisie wou kijken?

Bert
 Welnee....Wie zou mij kunnen komen opzoeken?...Er komt toch NOOIT iemand voor mij!?

Lena
 Ik verwacht toch ook niemand meer...

Bert
 Misschien is het alleen maar belletjetrek van straat-jongens?

Er wordt weer gebeld, nerveus, tamelijk lang.

Lena
 Neen...Die bellen ZO niet!

Bert
 (wrevelig)
 Dat zal je verdomd altijd zien, hé: je wil je rustig neerzetten voor een gezellig avondje thuis en oeps!!! Je zit nog niet, helemaal goed of de vijandige wereld komt zich aan je opdringen....(hij kijkt Lena als het ware vragend-uitnodigend aan) Willen we ze'r kortweg laten voorstaan?

7.

Lena Hoezo, "ze"?...Jij weet dus wie het is?

Bert Welnee...Ik spreek gewoon in het algemeen..."Ze"... Diegene die het is...Of die het zijn, weet ik veel... (argwanend) Het zullen toch geen getuigen van Jehovah zijn, zeker?

Lena Die komen alleen op zaterdag- en zondagmorgen!

Er wordt weer gebeld.

Bert 't Is in ieder geval iemand die hier binnen wil raken...

Lena Blijkbaar wel.

Bert (kijkt haar onderzoekend aan)
Wat doen we?...We kunnen altijd veinzen dat we niet thuis zijn?

Lena Als het iemand van onze vrienden of kennissen is, dan wéten ze, dat we thuis zijn!

Er wordt weer gebeld; nadrukkelijker.

Lena Je ziet het, hé: ze weten het...En ze worden ongeduldig.

Bert Zie je, nu gebruik je zelf "ze"...

Lena Vooruit, doe open...

Bert Goed...(hij begint naar achteraan voor te lopen) Maar straks niet klagen dat onze avond TOCH nog helemaal naar de duivel is, hé...(hij stopt, keert zich om)
Ik zou dat durven ,hoor: ze gewoon laten staan....Zelfs de electriciteit afzetten...Per slot van rekening ZOUDEK we ergens naartoe kunnen zijn...

Er wordt weer gebeld.

Lena Het schijnt wél iets dringend te zijn...Vooruit...

Bert Zoals je wil...(hij loopt door)

Lena (speels)
Als het TOCH getuigen van Jehovah zouden zijn; laat je dan niet weer zo'n stom boekje in je hand duwen, hé!?

Bert (gemaakt korzelig)
Och, moet DAT er ook nog eens bijkomen, ja... Omdat ik eens één keer zo'n boekje kocht om van hun gezeur verlost te zijn...
(hij neemt van achter de schermen een hem daar aange-reikte parlefoonhoorn aan, duwt zagezegd een palletje in in een contactdoos in de muur)
Hallo!?...Wiedaar?
(hij trekt op slag een verwonderd-onthutst gezicht)
Ja, ja, kom binnen, zeg, kom binnen....Excuseer dat we je even lieten wachten maar we waren in de keuken bezig.. (hij duwt het palletje in, hangt de hoorn weer op zijn plaats)

Lena (heel nieuwsgierig)
Wie is het?

Bert (komt met een verwonderd gezicht naar het salon terug)
Annie!?

8.

Lena (verwonderd)
Annie? Op een vrijdagavond?...Dan gaat die toch naar haar turnkring?

Bert En ze lijkt helemaal opgewonden....Alsof er iets ernstigs gebeurd is...

Lena (schrikkend)
God?

Bert Wat?

Lena Misschien met Marcel!?

Bert Hoezo?...Waarom met Marcel?

Lena Die moest dit weekeinde naar Oostende voor dat colloquium van het Bloso, je weet wel...

Bert God, ja, als monitor....

Lena Niet meer of hij is verongelukt!?

Bert Dan zou haar eerste stap toch niet HIERheen zijn!?

Lena Misschien wel!?.Wij zijn hun beste vrienden.

Bert DAT wel...Maar voor ~~zo~~iets ga je toch eerst naar familie!?....(hoopvol) 't Is misschien alleen maar, dat ze bang is in dat groot huis, helemaal alleen?

Lena (kijkt hem hoofdschuddend-pessimistisch aan)
Annie toch niet!?....Ze kan judo en alles...

Bert Dan kan je NOG bang zijn in een groot verlaten huis, zoals het hunne....Als je van alles begint te horen...

Lena In 't midden van de nacht, ja, maar toch niet om zeven uur!?

Bert (kijkt op naar achteraan cour)
De lift is daar....(hij snuift) Ik zal eens gaan kijken.
(hij loopt naar achteraan, stopt, keert zich om)
De die glazen eens eventjes weg...Ik heb gezegd dat we in de keuken bezig waren...(hij verdwijnt, terwijl Lena de glazen beetpakt en in de kast gaat zetten, waar ze uitkomen)

Net als ze daarmee klaar is, komt ANNIE achteraan cour op. Ze draagt een regenjas over een zomerkleedje, lijkt heel nerveus, wezenloos. Ze heeft de radeloze uitdrukking van iemand die beseft dat ze door een impulsieve daad zopas de rest van haar leven op de tocht heeft gezet.

Lena Annie!?....Wat is er aan de hand? (ze kijkt zoekend-vragend naar Bert, die achter Annie aankomt)

Annie Het einde...Alles is voorbij....

Bert (haalt de schouders op als Lena hem aankijkt)
Ze heeft mij niks gezegd...Ze duwde mij gewoon opzij...

Annie (laat zich in een zetel neervallen)
Ik moet gek geweest zijn, stapelgek...

Lena (komt op haar toe)
Vertel eens rustig: wat is er gebeurd?

9.

Bert Wil je eens eerst een borreltje drinken, of zo?

Annie Neen, neen...

Lena Dat zal je goed doen, hoor, daar kikker je van op..
(ze loopt naar de kast bezijden)

Annie Neen, neen, geen sterke drank.

Bert Een glas water, misschien?

Lena Ja...Ijskoud!?

Bert Of een tas sterke koffie?

Annie (tot Bert) Neen, water is goed, dank je wel...

Bert (haast zich naar vooraan cour)
Direkt, zie, momentje...(hij verdwijnt,rennend)

Lena (komt terug tot bij Annie, wacht tot Bert weg is)
Goed, we zijn alleen nu, onder/ vrouwen...Vertel
het me nu eens?

Annie Ik..dat..Eén ding moet je geloven: ik heb het
gedaan zonder te beseffen wat de gevolgen kunnen
zijn.

Lena WAT, Annie? WAT heb je gedaan?

Annie (prangend)
En jullie moeten mij helpen, anders is mijn leven
verwoest...Hopeloos...

Lena Als we je kunnen helpen, dan zullen we je helpen,
dat spreekt vanzelf...Daar zijn we vrienden voor...
Wat is er nu gebeurd?

Annie Ik..ik kan het zelf nog nauwelijks geloven...
(ze duwt de vuist tegen de mond, wekt de indruk in
tranen te zullen uitbarsten)

Lena Rustig maar, rustig...Probeer maar eerst een beetje
tot jezelf te komen...Je hebt waarschijnlijk vooral
rust nodig...

Annie Ik zal nooit meer tot rust KUNNEN komen..Nooit meer!

Lena jawel, jawel...
Ben je op de vlucht voor iets, misschien?...Vopr
Marcel toch niet?

Annie (kijkt haar aan, slikt moeizaam, schudt het hoofd)
Neen, neen...Ik...ik heb hem vermoord....

Lena (schrikt, slikt moeizaam, heeft moeite met spreken)
Vermoord!?...Dat...dat...dat meen je toch niet?

Annie (knikt beamend)
Jawel....In een opwelling....(met bevende kin)Ik...
ik..ik wist niet wat ik deed....

Lena (slikt weer moeizaam, kan het niet geloven)
Ik..dat...Annie!?...Je...je..je bedoelt toch...
Marcel!?...

10.

Annie (droefgeestig knikkend)
Ja...

Lena (heeft verschillende seconden nodig om het te ver-
werken)
Dat...dat....Is dit een grap? (wacht niet) Dan
moet ik zeggen, dat ik ze van een bedenkelijk
gehalte vind.

Annie (bevochtigt de lippen vóór ze spreekt)
Het is géén grap....Hij is dood...

Bert (verschijnt vooraan cour met een glas water)
Wie?

Lena Ik denk dat ze helemaal overstuur is, ze weet niet
meer wat ze zegt.

Annie Jawel...

Bert (brengt haar het glas water)
Hier, drink dat eerst op,

Annie (neemt het glas aan)
Dank je wel...(tot Lena, langs Bert heen)
Ik had dat gezworen...Vroeg al....Als ik ooit te
weten kom, dat hij mij DAT aandoet, zegde ik, dan
vermoord ik hem...

Bert Wie!?...En als je WAT te weten komt?

Annie En hij wist het ook...Ik heb het hem duidelijk
genoeg gezegd...

Bert (tot Lena)
Waar heeft ze't over? Wat is er gebeurd?

Lena Je zal het niet geloven, als ik het zeg...

Annie Ik laat niet met mij spotten, heb ik hem gezegd...
IK doe zoiets niet, dus eis ik van jou dat je't ook
niet doet...

Lena Dat is allemaal goed, Annie, maar daar vermoordt je
iemand toch niet voor!?

Bert (verbijsterd)
Vermoorden?...(kijkt ongelovig) Wie heeft wie
vermoord!?

Annie (negeert Bert volkomen, spreekt gedeeltelijk terwijl
hij nog spreekt)
Het is een kontrakt dat je aangaat, heb ik gezegd;
je hebt je te houden aan de clausules daarvan!

Bert (verveeld, korzelig)
Zou ik nu EINDELIJK mogen weten waar dit over gaat?

Lena Moment,(tot Annie) Wa' je zegt, dat kan toch
niet, Annie? Zoiets doet een verskandig mens toch
niet...

Annie Het IS gedaan, Lena....

Bert In hemelsnaam: wat!?

Annie Op DAT ogenblik was ik niet verstandig...

11.

Lena (tot Bert)
Ze zegt dat ze Marcel vermoord heeft!?

Bert (verbijsterd)
Goeie God!?

Annie In een opwelling van...tja, van wat?...Gekrenktheid?
DAT moet het geweest zijn...Gekrenkte trots...Ik
voelde me ZO vernederd...

Bert (onwezenlijk, onthutst)
Luister, dat kan toch niet!?

Annie "Vermoord" is eigenlijk het juiste woord niet...
"Terechtgesteld", DAT is een beter woord...Hij heeft
een zware misstap begaan en daar heb ik hem voor
gevonnisd en terechtgesteld...

Bert Als dit een grap is, Annie....; als je dit enkel
maar zegt om te zien hoe we'rop zullen reageren,
dan vind ik het wel een heel misplaatst gedoe...

Lena Dat heb ik OOK al gezegd...

Annie Ik was eerst van plan om mijzelf ook van kant te
maken, maar ik dacht: waarom eigenlijk!?...IK heb
niks misdaan....

Bert Luister, als JIJ geen borrel nodig hebt, IK wel...
(hij loopt naar de kast bezijden)

Lena Ik ook...

Annie (drinkt bijna gulzig het glas water bijna helemaal
op)
Hmmm, dat smaakt...Ik had dorst....

Bert (trekt de kast open, neemt de twee glazen, komt
ermee terug naar het salon-gedeelte)
Waar is Marcel momenteel?

Annie (kijkt hem verwonderd aan, als begrijpt ze hem niet)
Hij is dood...

Bert (geeft Lena haar borrel)
Dat is goed...Maar waar ligt zijn lijk? (hij slaat
de borrel cognac achterin zijn mond, trekt een
Whoa...-grimas tegen de brandende smaak)
Whoa....dat brandt...

Lena Natuurlijk, moet je dat nu ZO drinken!?

Annie Thuis, op de sofa in de living.

Lena Ik dacht dat hij naar Oostende was, dit weekeinde?

Annie Waarschijnlijk was het ook weer maar een uitvlucht.

Lena Voor wat?

Bert Hij was er toch nooit de man naar om uitvluchten te
zoeken?

12.

- Lena Hij zegde doorgaans alles nogal vlakaf..Zoals het hem op de lever lag!?
- Annie In deze zaken niet...Hij moet mij honderden uitvluchtjes op de mouw gespeld hebben om bij haar te kunnen zijn, af en toe...
- Bert (verwonderd)
Bij HAAR!?
- Lena Bedoel je dat hij één maitresse had!?
- Bert (verontwaardigd-ongelovig)
Marcel!? Komop, ga weg, dat kan niet!
- Annie Jawel!...Hij HAD een maitresse...
Mogelijk had hij ook NU een afspraak met haar in Oosten-
de?(bitter) Dat is één punt dan; kan ze vruchteloos
zitten wachten.
- Bert (schudt peinzend-ongelovig het hoofd)
Dat kan ik niet geloven! (hij kijkt naar Lena als om
steun)
- Lena Ik ook, ^{niet} moet ik zeggen...
Alhoewel, je weet toch maar nooit, hé!?
- Bert Van Marcel toch!?... (tot Annie) Kijk, je bent kennelijk
in een toestand van shock, hé...Misschien zwaarder dan
wij denken...Of dat je zelf beseft!?
- Annie Ik beseft dat ik in een toestand van shock ben, ja...Maar
ik weet nog héél goed wat ik zeg, en ik weet heel goed
wat ik wéét...(met aandrang) Marcel HAD een maitresse!
- Bert Weet je wie het is?
- Annie (haalt diep adem, zucht, spreekt met spijt)
Neen...Ik ben domweg te impulsief geweest...Te wraak-
zuchtig wat hem betreft...Ik had eerst moeten zien uit
te vissen wie ze was!
- Bert Heeft iemand het je gezegd?...De...de gebruikelijke
vriend of vriendin, die het zagezegd goed met je meent?
- Annie In de eerste plaats, ja...
(bitter)
Als ik had uitgevonden wie ze was, dan had ik haar ^{eerst kunnen} ~~ook~~
laten boeten. Zij is even schuldig als hij...Misschien
nog schuldiger zelfs...Want zij heeft een man van zijn
vrouw afgepakt.
- Lena Tenzij hij HAAR van haar man heeft afgepakt?
- Annie Neen, neen...Ten eerste neemt een vrouw meestal niet het
initiatief in zulke zaken, en ten tweede schijnt het
dat ze niet gehuwd is...
- Bert "Schijnt het", Annie, verdraaid, mens toch!?...Ben je'r
zeker van dat je't bij het rechte eind hebt? Heeft hij
bekend, misschien?
- Annie Neen....Ik heb hem veroordeeld bij verstek...En ik heb
hem terechtgesteld zonder dat hij het besepte en zonder